

Rotlle núm. 41/06
Causa núm. 035-1/05
Sentència núm. 08-07
Ponent M.I. Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL

S E N T È N C I A

Magistrats M.I. Srs.
Marie CONTE
Yves PICOD
Josep Maria PIJUAN CANADELL

Andorra la Vella, a quinze de març de dos mil set.

En el recurs d'apel·lació interposat pel Lletrat Sr. Joan Carles R. R., en defensa i representació del Sr. Carles C. C., contra la sentència de data 1 de juny de 2006 dictada pel M. Iltre. Tribunal de Corts en la Causa i Rotlle de referència, per un delictes menor de lesions doloses, sent part el Magfc. Ministeri Fiscal. Els components del Tribunal Superior de Justícia expressats al marge s'han constituït per a la vista i decisió, és ponent el M. Iltre. Sr. Josep Maria PIJUAN CANADELL.

ANTECEDENTS DE FET

I.-RESULTANT: Que el Tribunal de Corts dictà sentència de data primer de juny de 2006, amb la següent part dispositiva: "FALLEM: que, hem de condemnar i condemnem Carles C. C., com a responsable en concepte d'autor del delicte menor de lesions doloses, sense la concurrència de circumstàncies modificatives de la responsabilitat penal, a la pena de QUATRE MESOS D'ARREST DOMICILIARI CONDICIONAL i MULTA DE TRES-CENTS EUROS (300 €), i al pagament de les despeses processals causades.

Que hem d'absoldre i absolem al processal Carles C. C. de les contravencions penals d'amenaques, de maltractaments de paraula i de danys dolosos, per les que també havia estat acusat, declarant d' ofici les despeses processals causades.

En concepte de responsabilitat civil el processat indemnitzarà al perjudicat Sr. G.F. en els quanties de 70,38 euros i de 64,68 euros en concepte de visites mèdiques, i la quantitat de 1.500 euros en concepte de *quantum doloris* qualificat de perjudici dolorós lleu de 2/7, així com a la CASS en la quantia de 643,99 euros per raó de les prestacions de salari i mèdiques abonades".

II.-RESULTANT: Que el precedent Fallo es recolza en els següents fets que la sentència declara provats en el seu primer resultant: "que el dia 3 de novembre del 2004 vers les 12h45 el processat Carles C. C., nascut el dia 22 d'agost de 1964, de nacionalitat andorrana i condemnat per sentències del Tribunal de Batlles de data 13 de febrer de 2004 com autor responsable d'un delicte menor de conducció de vehicle sota la influència de begudes alcohòliques, de 9 de juny de 1997 com autor d'un delicte menor de lesions doloses, de data 5 de març de 1998 com autor responsable d'un delicte menor de conducció de vehicle automòbil sota la influència de begudes alcohòliques, veient al denunciant

Llucià de Jesús G.F. que estacionava el seu vehicle marca Volkswagen Golf matrícula AND-A0147 prop del restaurant Burguer Centre de Sant Julià, es dirigí vers aquest i obrint la porta del conductor li digué "*hijo de puta, que te mato*". Donant-li seguidament diversos cops de puny a la cara i costelles, així com altres cops al mateix vehicle, que no s'ha acreditat que produïssin danys, tancant fortament la porta i marxant del loc.

A rel d'aquests fets G. patí lesions amb un temps de curació de 35 dies, reclamant aquest per diferents conceptes.

La CASS reclama l'import de 643,99 euros".

III.-RESULTANT: que la Defensa de l'acusat Sr. Carles C. C. ha formulat recurs d'apel·lació contra l'esmentada sentència exclusivament en quan a la condemna pel delictes menor de lesions en el referent a les costelles, amb un sol motiu que de manera implícita ve referir a la vulneració de la presumpció d'innocència per haver estimat provat el Tribunal de Corts que l'acusat va colpejar a les costelles al senyor G., en base a les manifestacions d'aquest darrer i a les constatacions dels metges quan, pel que fa a les manifestacions del senyor G., aquest s'ha contradit en diverses vegades tant pel que fa a la relació de coneixença que el vinculava amb el senyor C.S, al motiu i lloc de l'agressió i als danys produïts al seu vehicle, mentre que l'acusat en tot moment ha mantingut la mateixa versió de que només va colpejar unes quatre vegades al Sr. G. donant-li cops de puny a la cara, però no colpejant-lo a les costelles. D'altra banda, considera la part apel·lant que les constatacions mèdiques de les lesions sofertes pel senyor G. són de dos dies després dels fets, igual que la denúncia del senyor G., la qual cosa faria possible que les lesions a les costelles poguessin provenir d'alguna altra causa aliena a l'agressió. Si més no, hi hauria un dubte raonable al respecte. Conclou que, no tenint en compte la lesió a les costelles, l'agressió integraria no el delictes menor de lesions doloses de l'article 113.1 del Codi Penal sinó la contravenció penal de l'article 476.1 del Codi Penal.

IV.-RESULTANT: que en el present recurs ha comparegut el Ministeri Fiscal oposant-se al recurs per considerar encertades les argumentacions que conté la sentència apel·lada, que inclouen les motivacions que justifiquen l'atribució de la responsabilitat a l'acusat en mèrits dels elements de judici recollits en autes, per la qual cosa el Ministeri Fiscal interessà la confirmació de la sentència apel·lada en tots els seus extrems per ésser ajustada a Dret.

FONAMENTS DE DRET

I.-CONSIDERANT: que el principi de la presumpció d'innocència significa que ningú no pot ser condemnat sense prova de càrrec vàlidament obtinguda i produïda amb totes les garanties que exigeix el dret a la defensa, garantit en el mateix article 10.2 de la Constitució, i la Jurisprudència té abastament declarat que la sola manifestació de la víctima val com a prova de càrrec per desvirtuar el dret fonamental a la presumpció d'innocència sempre i quan no hi hagi raons objectives que li restin credibilitat, doncs la vigència en el procediment penal andorrà del principi de lliure valoració de la prova, segons el que disposa l'article 160 del Codi de Procediment Penal, exclou l'apoteagma *testis unus, testis nullus* apoteagma que no té cap eficàcia en el procediment penal. En tot cas, el testimoni de la víctima haurà de sotmetre's a contradicció de les parts i haurà de ser ponderat pel Tribunal tenint en compte l'absència en la víctima de qualsevol mòbil de ressentiment o enemistat vers l'acusat que pugui comprometre la seva credibilitat, l'existència de dades objectives perifèriques que el reforcin i la persistència i fermesa de la víctima en la seva declaració incriminatòria, reiterada en el temps i sense ambigüitats ni contradiccions, sempre tenint en compte que és el Tribunal d'instància el que, gràcies a la immediació que permet el judici oral, pot valorar de manera més acurada el grau de credibilitat de la víctima segons la fermesa mostrada en l'acte del judici.

En el cas d'autes, el Tribunal de Corts ha arribat al ple convenciment de que l'acusat colpejà al Sr. G. tant al cap com a les costelles, provocant-li les lesions que consten en el informe mèdic forense que consta al foli núm. 50 i ss, prenent en compte tant a les pròpies manifestacions del perjudicat com a la constatació material de la lesió consistent en una fissura en una costella, sense que el Tribunal de Corts consideri que el fet del retard de dos dies en que va incórrer el Sr. G. en acudir al serveis mèdics i denunciar l'agressió sigui transcendent perquè, com diu textualment la sentència apel·lada, "es tracta d'una lesió que per les seves característiques passa desapercebuda i només determina l'assistència mèdica en comprovar-se la persistència del dolor". Compartint plenament aquesta darrera consideració, entenem que en el present cas hi ha suficient prova de càrrec de la realitat de l'agressió a les costelles, com és la declaració reiterada del Sr. G. al Servei de Policia, a la Batllia i en l'acte del judici oral, que es troba avalada per la dada objectiva de la lesió apreciada en el reconeixement mèdic que li fou practicat el mateix dia de la denúncia, que consta al foli 10, on s'hi refereix una contusió al tronc i la fractura del novè arc costal esquerre.

I vist el resultat d'aquesta prova de càrrec, de cap manera es pot considerar aplicable el principi de dret penal de *in dubio pro reo*, doncs aquest principi descansa sobre l'existència d'un dubte raonable, i el dubte raonable és absolutament incompatible amb el ple convenciment del Tribunal, ple convenciment que el Tribunal de Corts va assolir arran de la prova practicada en l'acte del judici oral.

II.-CONSIDERANT: que per tot el que s'ha exposat, procedeix la confirmació íntegra de la sentència apel·lada.

III.-CONSIDERANT: que, d'acord amb el que disposen els articles 174 i 175.1 del Codi de Procediment Penal, s'imposen a la part apel·lant les despeses processals causades en aquesta instància, atesa la total desestimació de les seves pretensions.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

D E C I D I M

1.- Desestimar el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de l'acusat Sr. Carles C. C.

2.- Confirmar íntegrament la sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 1 de juny del 2006 en la causa TC-035-1/05.

3.- Condemnar al recurrent al pagament de les despeses processals causades pel recurs.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.